

Source sheet for TGS S2, E14 "The Thousand-Year Exile, Divine Plans and Divine Rules"

- 1) אמר רבי יוסי בן חלפתא כל מי שהוא יודע כמה שנים עבדו ישראל עבודת כוכבים, הוא יודע אימתי בן דוד בא, ואית לן תלתא קראי מסייע ליה, חדא ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם, כימי הבעלים. תננא ויהי כאשר קרא ולא שמעו בן יקראו ולא אשמע. תליתא ויהי כי תאמרו תחת מה עשה ה' וגו'. רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרווייהו, רבי יוחנן אמר יען ויבצעו, מדה פנגד מדה. ריש לקיש אמר אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה, פנגדכם זרים אוכלים אותה (איכה רבה, פתיחתא כא)
- 2) ויאמר יעקב מכרה כיום וגו', אמר ליה זבין לי חד יום מן דידך, אמר ר' אחא כל מי שיודע לחשוב יום אחד ישב אבינו יעקב שליוה בצלו שלעשו (מדרש רבה תולדות, סג יג)
- 3) אמר ר' אחא, מי שהוא יודע לחשוב כראוי, לא נטלו ישראל בעולם הזה אלא אלף שנים, שיומו של הקב"ה אלף שנים הן, שנאמר "כי אלף שנים" (תנחומא ישן, תולדות ד)
- 4) והשער השני יכיל חשבון השנים כמה ארכה הנבואה אצל אומתנו. וביארתי שהיתה אלף שנים (רס"ג בספר הגלוי, הובא ב"הגאונים" חלק ז, הקדמה לאגרת רב שרירא גאון, עמ' ה)
- 5) הוא אלכסנדרוס מוקדון שמלך י"ב שנה. עד כאן היו נביאים מתנבאים ברוח הקודש, מכאן ואילך הט אזנך ושמוע דברי חכמים (סדר עולם רבה, פרק ל)
- 6) הנבואה ליוותה את אנשי בית שני במשך ארבעים שנה, על ידי הזקנים שזכו לסיוע של השכינה שהיתה בבית ראשון, כי הנבואה הנרכשת הסתלקה עם הסתלקות השכינה (כוזרי, מאמר ג סימן סה)
- 7) והוא שנת אלף לצאתם ממצרים... ובאותו זמן... נסתלקה נבואה מישראל (סדר הקבלה להראב"ד, עמ' ז-ח)
- 8) כי הוה נחית רב לבבל... והיתה ירידתו לבבל בשנת ת"ק שנה לפיסוק הנבואה אשר הוא תחלת ממשלת אלכסנדר (הקדמת רנ"ג לשי"ס)
- 9) כי ארבעים שנה אחרי הבנין היתה חתומה חזון (פירוש שה"ש להרמב"ן, ה ו)
- 10) פירוש, משהרגו את היצר הרע בטלה הנבואה (פירוש הגר"א סדר עולם רבה, פ"ל)
- 11) ואין רוח הקודש בעולם להיות נביאים בעולם בבית שני, מפני שבבית שני נשחט יצר עבודה זרה (ספר חסידים סימן תקמד)
- 12) אשר הוגה ה' ביום חרון אפו. אמר רבי אחא: יום אחד היה חרון אפו של הקדוש ברוך הוא (איכה רבה א, מ)

13) https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%99%D7%94%D7%95%D7%93%D7%94_%D7%94%D7%9C%D7%95%D7%99

- 14) אם תעירו ואם תעוררו, רבי יודן ורבי ברכיה. רבי יודן אמר אהבה שאהב יצחק את עשו, שנאמר ויאהב יצחק את עשו, מהו עד שתחפץ, עד שנעשה חפצו של זקן... עד שתחפץ (שיר השירים רבה, ב יח)